



SAJTÓKÖZLEMÉNY

Harminc deka sün! Maradhat?

Csak azt a sünt érdemes menteni, aki tényleg segítségre szorul!

Budapest, 2020. október 28. (szerda) – Ha egy sün november elejéig nem éri el a 300 grammos súlyt, szervezetének nem lesz elég tartaléka ahhoz, hogy a téli álm időszakát átvészelje, és ezért emberi segítségre van szüksége. Az ennél nagyobb, természetesebb sünöket azonban ilyen ok miatt felesleges összeszedni, sőt az indokolatlan „zaklatás” még árthat is nekik, így velük akkor tesszük a legjobbat, ha békén hagyjuk őket.

A Fővárosi Állat- és Növénykert vadállatmentő központjában, ahol a mentett állatok legnagyobb részét kitevő madarak mellett rendszeresen foglalkoznak sünökkel is, az elmúlt években azt tapasztalták, hogy a jószándékú emberek által **behozott sünök egyharmadának semmilyen baja nem volt**, és így jobb lett volna inkább ott hagyni őket, ahol megtalálták. Ezért az Állatkert most nemcsak a sünök védelmére hívja fel a figyelmet, hanem arra is, hogy csak azt a sünt kell menteni, aki tényleg segítségre szorul!

Előfordult már olyan eset is, hogy valaki azért hozott be egy sünt az állatkerti mentőközpontba, „mert az erdőben találta”, nyilvánvalóan távol a civilizáció kényelmet szolgáló vívmányaitól. Így az állatkerti munkatársaknak először azt kellett elmagyarázniuk, hogy az erdő a sün természetes élőhelye, ahol alapesetben nagyszerűen boldogul emberi gondoskodás nélkül is. Többször előfordult az is, hogy városi közparkokban talált sünöket hoztak be azért, mert azt gondolták, hogy a sünök csak a főváros közigazgatási határain kívül találják meg a számításukat. Pedig Budapest 525 négyzetkilométernyi területén számos olyan élőhely van, amely kiválóan alkalmas a sünök számára, ideértve például az olyan közparkokat is, mint a Városliget, a Népliget vagy éppen a Margitsziget.

Ugyancsak jellemző, hogy az őszi időszakban, amikor a téli álmra való felkészülésben lemaradt, „méreten aluli” sünök valóban segítségre szorulnak, olyan méretű és kondíciójú egyedeket is behoznak az Állatkert vadállatmentő központjába, akik pedig vígan képesek lennének áttelelni. Általában azok a fiatal sünök vannak ilyenkor veszélyben, akik a nyári szaporodási időszak végén születtek, és ezért nem képesek a hideg beköszöntéig elérni azt a fejlettséget, kondíciót és tápláltságot, amelyre a téli álmhoz szükség lenne. A tapasztalatok azt mutatják, hogy azokat az állatokat kell téltre befogadni, akik **november elejére nem érik el a 300 grammos, azaz a 30 dekás súlyt**. Ehhez képest előfordul, hogy 400, 500, vagy akár 600 gramm körüli sünöket is behoznak, „méreten alulinak” gondolva őket.

Az Állatkert természetesen továbbra is arra biztat mindenkit, hogy ha **valóban segítségre szoruló** sünt, vagy más védett, illetve fokozottan védett állatot találnak, nap közben hozzák be az intézmény vadállatmentő központjába (előtte érdemes telefonon tudakozódni). Ugyanakkor a segítségre nem szoruló sünökkel mindenki akkor teszi a legjobbat, ha inkább békén hagyja őket, mert a felesleges befogás, szállítás nemcsak kényelmetlenséget okoz a sünöknek, hanem olyan kockázatokat, amelyeket csak indokolt esetben érdemes vállalni.